

KALETKA (3) *sb f*

Oba a oraz e jasne.

sg N kaletka (1). ◇ G kaletki (1). ◇ pl N kaletki (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI i XVIII w.

Dem. od „kaleta”:

1. *Woreczek na pieniądze; perula Mącz; folliculus Cn (3) : Perula, Kálietká/ tobólká. Mącz 290c.*

Zwrot: peryfr. »z kaletki wymknąć pieniążki« = wyciągnąć od kogoś pieniądze (1): Bárzo w nim wielkie pułtki mogę rzec pachnęły/ Bo kobietki s káletki iuż dawno wymknęły/ Wízytki iego pieniążki HistLan D3.

Szereg: »kaletka albo taszka« (1): á ieft dwoiaki krwawnik/ ieden ieft maiączy liłtki iako by kaletki albo tafzki/ á przeto ieft rzeczono kaleta pałterfka FalZioł I 20c.

2. *[bot. Capsella bursa-pastoris (L.) Med. (Rost); roślina ruderalna z rodziny krzyżowych (Cruciferae) [pl ł]: BVRSA PASTORIS, Thlafpi. Tobólki, Káletki. STephanus wjkłáda Krwáwnik/ á bárzo źle/ bo każdy wié/ że inźé źiele Krwáwnik/ á inźé Tobólki UrzędowHerb 64a (Linde).]*

Synonimy: 1. mieszek, pytlík, taszka, tobołka; 2. »kaleta pasterska«, krwawnik, tasznik, tobołki.

MM